

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje, za mesec, 30 kr., za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravištvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

V Ljubljani 1. avgusta.

Vsaka stranka mora, kolikor mogoče, celotno postopati, mora znati ob pravem času svoje moči zbrati. Zato je pa treba organizacije. Slovenska napredna narodna stranka, ki je močnejša bila in postala nego je mnogi njenih pristašev pričakoval, v marsikaterem obziru nij napredovala ali nij tako zdatno delovati mogla kakor bi se smelo od nje zahtevati, — uprav zato, ker je bila naša strankarska organizacija še pomanjkljiva.

Zarad tega smo ustanovili politično „narodno društvo.“ Ono naj bode središče narodnega gibanja od adrijanskega morja do Drave, povsod kjer se govori jezik slovenske matere. Kakor nas uže druga, literarna društva vse Slovence edinijo, in je po njih Ljubljanja za slovensko središče spoznana, tako naj nas vse svobodomiselnih Slovence to društvo politično veže in edini.

Dozdaj je uže prilično število udov pristopilo. Ali treba je, da jih pristopi še več. Vsak polnoleten narodnjak, ki se sklada s pravili, more pristopiti. Domovinska in strankarska dolžnost bodi vsacemu prijatelju naše stvari, brez razločka stanú, da ne samo sam pristopi, nego tudi mej zavednim narodom in v svojih društvi udov nabira. Cena letnega doprineska (20 kr.) je tako nizka, da se zarad novega „narodnega davka“ nobeden strašiti ne more, osobito ker bode društvo izdajalo še brošure, ki jih udje dobodo, in zdaj precej začne s prilično debelo knjigo. Naše „narodno društvo“ ima lahko in bi moralo imeti največ udov mej vsemi dozdanjimi političnimi društvi, ali celo več kot vsa druga pol. društva v

naših deželah vkup, ako narodnjaki za to skrbe, to je, sami pristopajo in ude nabirajo.

Pač nema nobeno društvo toliko domačih sovražnikov kot naše. Še ustanovljeno nij definitivno, še nij bil prvi občni zbor, a uže gavrani kavkajo nanj. A vse to nas ne sme strašiti i nas ne bode strašilo. V prepričanji, da delamo za pošteno reč, ne smemo se zbiti nobenih težav, nobenih obrekovanj, nobene zapreke. Brez boja in brez dela se dan denes ne doseže nič. Osobito vsaka politična stranka, ki neče umreti, ne sme rok križem držati, nego pridno mora svoje polje obdelavati, in v ta namen je ustanovljeno tudi „narodno društvo,“ h kateremu pristopajte, rojaki!

Politični razgled.

Notranje dežele

V Ljubljani 1. avgusta.

Na Češkem bodo — zopet nove volitve namreč v državni zbor, ker so narodni poslanci deklaranti izgubili mandat, nevstopivši v dunajsko lesenjačo. Tako ima češki narod celo leto volitve in le volitve, ker se vodje držé pasivne politike. Vlada hoče s temi vednimi volitvami češke volilce utruditi; upajmo, da se jej ne bode posrečilo.

Poslanec Eduard Gregr je izdal obširno brošuro, v kateri dokazuje potrebo, da gredo Čehi v deželni zbor in da ta korak nij v protislovji s češkim državnim pravom.

Ogerska zbornica bode imela vtorek zadnjo meritorno sejo; ob dnevu objavljenje sankcionirane nove volilne postave bode sesija končana in bodo parlamentarne počitnice trajale do 20. oktobra.

V posvetovanji volilne postave je bil 30. jul. sprejet dostavek Tisze, po katerem se kaznuje kdor pri volitvah volilce pogosti.

Vnanje države.

O *Karlistih* prinaša „Opinione Nazionale“ pismo iz Genfa, v katerem pisalec pripoveduje, da je bil kot „katolik“ sam don Karlosov vojak, a je to vojsko pustil, ker se mu je gnjusila. Okolo don Karlosa so namreč ropoželjni pustolovci, in dcsti francoskih komunardov, ki so morali iz domovine ubežati in so jih Karlisti v Genfu udinjali za svoje črne svrhe.

Nemški listi so večidel izvzemši „N. Fr. Pr.“, ki se je v tem preneljila, proti intervenciji na Španjskem, ker bi potem don Karlos popularen postal, ko bi se tujci v španjske reči mešali.

Dopisi.

Iz Ljubljane 31. julija. [Izv. dopis.] Ljubljanski gospodje nemškovoalni uradniki so se zarad imenovanja Widmanovega uže nekoliko potolazili, vendar se še zmirom kujajo, če prav se bodo, ker se stvar predrugačiti ne da, naposled udali. Gospod Widman prihaja jako zgodaj v uradnijo, ne kakor knez Metternich, ki je prišel še le ob 1/212, na pol ure pogledat. Treba tedaj, da se tudi g. uradniki malo bolj pobrinejo za svoj posel. Izza kulis se čuje zdaj prav mična historica. Predno je bil še g. Widman imenovan, šli so bili gg. dr. Suppan, Dežmán in Kaltenegger — na Dunaj, kjer so zaradi novega deželnega predednika koledovali in prosili. Ko so gospodje uvideli, da minister Lasser na noben način neče za imenovanje cesarju priporočati koga iz ustavovernih kranjskih voditeljev, začeli so prigovarjati Lasserju, naj g. Rotha za deželnega predsednika imenuje.

Sklicavali so se posebno na to, da je g. Roth izvrstna delavna moč. A Lasser jim

Listek.

Kantorčica.

Roman s pogorskega zakotja.

(Češko spisala Karlna Světla; poslovenil Franjo Tomšič.)

(Dalje.)

Pri Podgajskih je bilo jako lepo; tako lepo v celi gori več nij bilo. Pokojni oče je popravljal v prostih urah prestaro kočjo in jo barval, da je bila videti kakor nova. S tem nij majhene reči dokazal; bila je to najstarša stavba v celi vasi, imela prvo številko in zmirom so bili tukaj Podgajski naseljeni. Dedček je lahko naštel enajst kolen družega za drugim, ali bilo jih je od prvega do Enefe in Jenika mnogo več.

Ko je pokojni Podgajski ves dan sedel igraje si s šivanko, potem se je zvečer rad stegnil in kaj družega delal, da si je mogel malo žile napeti. Tako dolgo je svojo hišico

popravljal, da je, kakor pravimo, pela sedem viž. Pomalal je vsa oknica. Na oboj je obesil dva lesena tudi omalana vrča in pod nje kletico z petimi rudečimi stolpci. V njej je klicala prepelica, ko se je komaj jel dan delati, na Jenika: „Pod podret, pod podret.“ Tudi pes je imel svojo hišico zeleno pobarvano, z rudečo streho; sedel je pred njo kakor gospod, še Markotov pes nij imel take. V pritličji hiše ste bili dve sobi: ena velika za vse z veliko, v kotu stoječo zeleno pečjo, na kateri je ležal dedček z Jenikom, in zraven druga manjša, kjer je spala Enefa. V sredi je bila veža, in na drugi strani hlev in mal pod. Zgoraj so imeli še dve čumnati, eno za domače brkljarije in v drugi je bil postavljen Betlehem. Ta je bil bog vé kako star, ali dedček ga je popravil ter vse na drat dejal. Vse živali in osebe so se gibale: Mati božja je zibala Ježuška, sveti Jožef jej je pomagal, pastirji so pred jaslami klečali, angel je frfral nad njimi s zlatimi perotni-

camí, osliček in voliček sta kimala z glavama; malo preč je meril lovec na jelena, tkalec je tkal na statvi, kmetica je delala maslo, cimbalnik je brenkal na cimbalu, brusar je brusil na brusu, dva kozla sta se trkala, ovce se pasle in zadržaj v mestu Jeruzalemu so klali Herodovi vojniki otroke z groznimi meči. Kaj tacega se je redko kje videlo; ne le vaška mladež nego tudi veljavni občani so imeli ta Betlehem za pravi čudež. Od prvega božičnega praznika noter do svečnice nij prenehal dedček voditi otroke v sobo na Betlehem, drate spuščati in jim vse razkladati. Dokler je bil še Mrakotov Otk doma, tu je imel še le goli križ. Deček je bil nekolikokrat na dan pri njem, nij se mogel Betlehema nasititi, vedno bi ga bil rad gledal in dedčekovo razkladanje poslušal. Drugekrat so o božičnih praznikih s cele gore k Podgajskim na Betlehem potovali. Prišli so k njemu kmetje noter z Bistrega in Belega na sanéh; zdaj pa, kar so časopisi začeli

odgovori, da g. Roth nij več to, kar je nekda bil za delo. Na to odgovori dr. Suppan ministru: „Eksceleca, saj nij čuda, četa mož veselje za delo izgubljeva, ko se mu en predsednik za drugim imenuje, on pa zmirom ostane kar je bil!“ Minister Lasser nij dr. Suppanu na to ničesa odgovoril, ampak začel o drugih stvareh govoriti, in gospodje so, ne da bi kaj opravili, domov v Ljubljano odkurili. Prišel je g. Widman, kateri bode kakor je soditi po pripravah in popravah, ki se vršijo na njegov ukaz, v deželnemu predsedniku namenjenem stanovanju, tudi brez dvoma za deželnega predsednika na Kranjskem, kakor se sliši, še prej ko se začne deželni zbor, imenovan, in ostane, dokler se Korinski ne uvežba, kateri je v dvorskih krogih uže predestiniran za naslednika Vidmanovega.

Iz Sladke gore pri Poljičanah na sloven. Štajerskem 30. julija [Izv. dop.] Meseca februarja smo imeli novo volitev občinskega odbora in predstojništva. Zoper te volitve se je vložila pritožba, toda to novozvoljenega župana nij nič zadrževalo, da je takoj poslovanje kot „najbolj spoštovani mož“ prevzel; on se ne briga mnogo za obstoječe občinske predpise in postave in je uže marsikako zapreko v tej zadevi doživel. Uzrok temu je pa to, da si je najel g. kaplana za tajnika, in se vede popolnem po njegovej komandi, kakor se pripoveduje. Vse se radovedno povprašuje kako je to, da visoka vlada tako dolgo časa o veljavi ali neveljavi volitve ne odloči in to toliko bolj, ker tako rekoč le gosp. kaplan župani. Omeniti pa moramo tudi še to, da je v našej občini ljudstvo le slovenskega jezika zmožno, vendar pa se klerikalni Slovenec nemškega jezika poslužuje. Po njih delih jih boste spoznali.

Iz Št. Ruperta na Dolenjskem 30. jul. [Izv. dop.] Sredo, to je 29. tega m. okolo dveh popoldne prestrašil nas je zvon, ki je klical na pomoč zoper ogenj, ki je nastal v vasi Rakovniku ter pretil pokončati celo vas ter prouzročiti neizmerno škodo. G. Fr. Stergar, tukajšnji trgovec je hitro zapregel svoja konja in o trenutku pripeljal brizgalnico št. Ruperško na pogorišče. Strašan prizor! Troje poslopij bilo je uže v plamenu, a blizu teh komaj kakih 4 do 6 sežnjev poslopja vsa se slamo krita, vsled vro-

čih dnij vsa osušena, ne daleko tudi kozolci z ravno spravljanim senom in z žitom še v snopji. Ljudje so bili uže večidel na polji in tako si znate tolmačiti nevarnost, v kateri je bil cel Rakovnik. K sreči je delovala uže v polnem tiru brizgalnica graščine Rakovnik, s katero je prihitel Rakovniški grofič na pogorišče hitro potem, ko je nastal ogenj ter tako mnogo pripomogel, da se ogenj nij dalje širil. Čudno hitro so prišli tudi Mokronožani s svojo izvrstno brizgalnico in sodom napolnjenim z vodo, za kar jim izrekamo najtoplejšo zahvalo. Tudi se je iz Mokronoga takoj telegrafično naznanila nevarnost, v kateri se je nahajal Rakovnik, v Trebnje in tudi Trebničani so nam prihiteli na pomoč. Čeravno je bil ogenj uže ukroten, bili so nam dobro došli. I njim izrekamo presrečno zahvalo za njih dobro voljo osobi o gosp. Greslju. Da Mirnčanom, ki so bliže nego Mokronog in Trebnje, nij bilo z brizgalnico, se jim mora zameriti. To je, mehko rečeno, človekoljubno. — Ogenj je nastal po nepredvidnosti nekega otroka, ki si je bil v hlevu se slamo zakuril. Onesrečenih nij bil nobeden zavarovan. —

Znano je, da se tatovi najrajše takrat okoristijo, kadar nastane kje kak požar. To so se je zgodilo tudi v Št. Rupertu. Ko je nastal v Rakovniku požar, hitelo je vse kar je moglo iz Št. Ruperta na pogorišče, drugi pak so se nastavili pri pokopališču ter zrlji se strahom na požar. Mej tem se pritepeta dva precej dobro oblečena človeka v cerkev ter skušata s klejem „mile darove“ iz pušice v svoj žep spraviti. Patrolirali so cel večer in še v pozno noč za njima. Posrečilo se jim je na nekem hlevu v Rakovniku dva individuva zasačiti. Ker se nijsta mogla z dokumenti spricati in ker sta precej identična z onima drznima tatovama, bila sta takoj uklenena ter v zapor odpeljana. Ravnokar sem zvedel po nekem kmetu, da se je raztrosila vest, da sta ova tatova agenta (??) neke banke. Kmet še pristavlja, da je to vest izumel neki po celi okolici prav neslan nemškutar, da bi s tem peklenko zlobno izmišljenim sredstvom ogrdil slavjanske zavode in njih agente.

Ne zamerite, da Vam poročam še naslednje. 19. t. m. so aranžirali na Bistrici pri g. Zajcu nek „feuerwehrtag.“ Povabljeni so bili Mokronožani, Mirnčani, Št. Ruperčani.

Mokronožanov in Št. Ruperčanov je prišlo lepo število, Mirnčanov pak nij bilo. Ker smo videli za klobukom nekaterih Mokronožanov hrastovo listje, smo brž uganili, katere stranke da je aranžer in ker Mirnčanov nij bilo pri tej veselici, je to našo slutnjo še bolj potrjevalo. Čeravno so se nekatere nemškutarke osobice kaj „frisch, froh, fromm, frei“ sem in tja pomikale, je to navzočne Slovence kaj malo brigalo. Po dovršenem brizganju zbrali smo se v gostilnici pri g. Zajcu ter bili prav dobre volje. Ker so bili iz Mokronoga prišli nekateri izvrstni pevci, zakročili smo marsikatero domačo pesen. „Pridi Gorenjč“, „Kje so moje rožice“, „Lepa naša domovina“, slovenske zdravice in druge so vse navzočne (razen par nemškutarjev, ki so videči, da se ne bode dala nemška „krama“ prodajati, kmalu pobrali svoja kopita) sosebnost kmete zelo navdušile. Tako so „ti šembrani Slovinci“ nemškutarjem skazili veselico, a se sami prav dobro imeli. Ker so nekateri Mokronožani prišedši v sobano mej Slovence, pred nemškutarji hrastovo listje raz klobuka jemali ter z nogami po njem teptali, nam je ta demonstracija veliko radosti priredila. Razšli smo se z navdušenimi izjavami: „Slovinci ne vdajmo se!“ — Neki hudomušnež je 29. t. m. po požaru trdil, da bode g. Dolar odslej zmirom 10 dnij pred vsakim požarom aranžiral „feuerwehrtag“, ker se mu dozdeva to zelo koristno. Nam se ta smešnica dozdeva izmišljena, a karakterizira dobro D.

Domače stvari.

— (Baron Apfaltrern) je svoj mandat kot državni poslanec odložil, in kakor „N. Fremdenbl.“ poroča prvosedništvu drž. zbora pisal, da se bode od političnega delovanja odtegnil (torej tudi iz deželnega zbora?) in samo svoje otroke izrejal. Kaj je g. baronu ta, od naše strani le hvale za služni, korak vdihnilo, ne znamo. Menda vendar nij prišla ta politike-sitost zavoljo Vidmanovega imenovanja, ker je bil g. Apfaltrern tudi na listini kandidatov za deželno načelnništvo?

— (Tukajšnje srednje šole) so včeraj 1. avg. šolsko leto 1874 dovršile. Iz letnega sporočila c. kr. gimnazije se razvidi, da je bilo v začetku leta 424 učencev

izhajati, ljudje obračajo misli na druge reči, — kar je bilo, nij več. Na tem svetu vse preide, ter drugemu odstopa mesto.

Na vrtu nij bilo videti od samih dreves. Tam so bile jabelka, hruške, črešnje, slive, črešnje, višnje, sploh sadja vseh vrst — teško si je vse na ime zapomniti, če nij človek sam sadjerejec. Na trati pod drevjem je tekal zmirom nekoliko kuret; vodil jih je petelin, bel kakor sneg, greben je imel kakor nagelj. Travo so na vrtu kosili morda desetkrat na leto. Spuščali so tja potok, zato je tako hitro rasla; vsaka biljka je cvela. Dišala je posebno zvečer tako močno, da je od tega Enefa skoraj glava bolela; v sobi je bila dišava, kakor da bi jo z kadilom pokadil. Ko se je razgrela, sedela je Enefa zmirom pri odprtem oknu, katerega je senčil veliki stari oreh. Ta je imel liste ravno kakor pete. O žeganji je poslala Mrakotova vselej po njegovo perje, akoprem je imela na svojem dvorišču šest javorov okolo

vodnjaka posajenih, ki so bili tako debeli, kakor sodčki za pivo, in čeravno se na javorovih listih ravno tako lepo pečejo kolači kakor na orehovih. Mrakotova je pa ravno té hotela, ker je mislila, da dajejo listi s Podgajskega oreha kolačem pravi tek. To se razumeva, da je, kadarkoli je po nje poslala, drugi dan na to odplačala z veliko ruto „kladanic“ (narodne jedi) z „eliško“ (v mleku zgosteli sir, razdelan in z majaronom posipan). Kaj pa je bilo Markotovi za nekoliko kolačev. Kamorkoli se je ogledala, povsod je kaj svojega videla: tu kos polja, tam veliko progo hoste, tukaj zopet travnik pri potoku. Taki ljudje toseveda lahko cvrtujejo in kolačujejo, ali kdor nema zraven hiše niti koščka pustine, ta žeganje težje praznuje in vošči si rajši, da bi ga celo ne bilo.

Hlev so imeli pri Podgajskih čist kakor stanovanje. Sicer je stala v njem le ena kravica, ali vendar je dobro pripuščala zato,

ker je bila dobro in skrbno krmljena. Enefa jo je krstila za „Kronico“, ker je imela roge nad čelom tako lepo zakrivljene, da so jej stali kakor krona. Bila je krotka kakor jag-nje, ni enega Jenikovega domačega zajčka nij poteptala, a vendar so jej bili vedno pod nogami. Jenik jih je imel v hlevu toliko, kolikor je barv; znal jih je borè opravljati, da nij nobeden dečko v okolici taciš imel. Kr-mil jih je z naj mehkejšo travico, in spom-lad jim je dajal same hrošče. Kakor skopci so po vrtu skakali; ko jih je spustil, gonili so se in podili, da se jim je Enefa morala smijati, če jej ravno nij bilo na smeh. V nedeljo popoldne so vselej prileteli dečki k njemu. Pri njem je bil semenj za kunce, kjer so njegove vselej najbolje plačevali. Tovar-riši so mu dajali za enega njegovega dva, tudi tri svoje in za najlepšega so mu od-šteli tudi gotovega denarja. Tako strženi de-nar je zavezal v cunjo ter ga v hlevu sprav-ljal. O veliki noči si je pa kupil za nje ka-

vpisanih, konec leta jih je ostalo le 373. Izmedj teh je bilo 288 Slovencev, 87 Nemcev in eden Hrvat. Kranjec je izmedj teh 247, iz drugih avstr. dežel 42 in iz ne avstr. dežel 3. V drugem semestru je vdobilo 60 učencev prvi red z odliko, 209 učencev prvi red, 24 drugi, 27 tretji red, dva nijsta bila izpitovana in 51 jih je dobilo dovoljenje, da ponavljajo izpite iz posameznih predmetov. — Program prinaša sestavek o „kvadratičnih enačbah“, katerega je spisal dr. Jos. J. Nejedli v nemškem jeziku. Iz poročila, katero je ravnateljstvo višje realke izdalo, posnamemo sledeče: Vpisalo se je v začetku leta 369 učencev, mej letom je realko zapustilo 61, torej je ostalo konec leta 308 učencev. Izmedj teh je vpisanih 145 Slovencev, 142 Nemcev, 6 Hrvatov, 13 Italijanov, 1 Magjar, 1 Francoz in eden Čeh. Prvi red z odliko je prišlo 20, prvi red 185, drugi red 23, tretji red 34 učencev; eden nij bil izpitovan, 46 jih sme po počitnicah ponoviti izpite iz posameznih predmetov. Torej slab napredek v teh šolah. — Realkino sporočilo prinaša sestavek „o votlini sodov“, katerega je spisal g. J. Berbuč, tudi v nemškem jeziku. — Slovenskemu sestavku nij bilo ni v gimnazijalnem ni v realkinem programu — prostora?

— (G. dr. Vošnjak) je vzel za en teden odpusta in biva v svojem vinogradu na Visovljah pri Slov. Bistrici na Štajerskem.

— (Slov. drž. poslanec g. Pfeifer) je odpotoval na Bled, kjer se bo nekaj tednov mudil.

— (G. Peternel) profesor na ljubljanski realki je penzioniran.

— (Za Vodnikov spomenik) je nabrano do zdaj 2896 gl. 47 kr., ki so naloženi pri ljubljanskem obrtniškem pomočnem društvu.

— (Prestavljen) je profesor Finger, učitelj matematike in fizike na ljubljanski realki, v dunajski Hernals.

— (Iz banke „Slovenije“) se nam pripoveduje, da ste gg. Šolmajer in fajmošter Mikuš izstopila iz upravnega odbora. Dalje, da je g. ravnatelj Blaške predlagal, naj se namesto 10 procentov vplača 30 % t. j. 60 gl. na akcijo. Ta predlog pride še v razgovor odborove seje, ki bo pred občnim zborom.

— (Izpit za učiteljske kandidatije) iz ženskih del, za katerega nij v Ljubljani nobene izpraševalne komisije, vršil se je 24. julija v Celovci. Izprašani stali bili dve kandidatiji iz Koroškega in ena, gospodična Žitko, iz Ljubljane, ki je z izvrstnim vspehom napravila preskušnjo, tedaj je prva na Kranjskem v tem predmetu izprašana.

Izpred porotnega sodišča.

V Ljubljani 29. jul.

Porotna obravnava zoper 45 letnega krojača Janeza Jenka iz Ljubljane zaradi hudodelstva posilne nečistosti dovršene na 13 letni deklici. Sodnija je sestavljena naslednje: Preds. višje dež. sodn. g. Tomšič, prisednika dež. sodn. svet. gg. Jevnikar in pl. Čuber. Zapisnikar avskult. g. Munda drž. pravdn. namestnik g. Kočevar, zagovornik g. Flor. Konšek. — Porotniki: gg. Rud. Naglič, Janez Levec, Jakob Šober, Jožef Kušar, Jožef Mayer, Avg. Winkler, Spir. Pesjak, Jožef Haufen, Fr. Regoršek, Fr. Doberlet, Aleks. Dreo, Janez Janež. — Obravnavanje je bilo zaradi spodobnosti tajno, tudi mi ne smemo več iz obravnave povedati.

Ob eni popoldne objavi g. prvomestnik naslednjo obsodbo: Na podlagi izreka porot-

nikov je Janez Jenko, 45 let star, neoženjen krojač v Ljubljani kriv hudodelstva posilne nečistosti po §. 127. kaz. zak. doprinesenega s tem, da se je večkrat z Apolonijo H. še ne 14 let staro spolno telesno združil — ter je po §. 126. kaz. zak. z ozirom na §. 338. r-k. pr. v težko ječo na dve leti, postrežno z enim postom na mesec. —

Poslano.

Mi potrjujemo, da so mlatilnice g. H. Lanza iz Manheima in čistilnice g. Vauka iz Štajerskega, (katere se v denašnjem inseratu omenjajo, Uredn.) prav izvrstne in jih vsacemu priporočamo. Več tacih, ki so jih kupili in skušali.

Poslano.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni
Revalescière du Barry

v Londonu.

Izvrstno zdravilo Revalescière du Barry odstrani vse bolezni, ki se leku zoperstavljajo, namreč bolezni v želodci, v živcih, v prsih, na pljučah, jetrah, žlezah, na sliznici, v dušnjaku, v mehurji in na ledvicah, tuberkole, sušico, naduho, kašelj, neprebavljivost, zapor, drisko, nespečnost, slabost, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavico, naval krvi, šumenje v ušesih, medlico, in bljevanje krvi tudi ob času nosečnosti, scarno silo, otožnost, sušenje, revmatizem, protin, bledico. — Izpisek iz 75.000 spričeval o ozdravljenji, ki so vsem lekom kljubovala:

Spričevalo št. 68.471.

Prunetto pri Mondovi, 26. oktobra 1869.

Moj gospod! Morem vas zagotoviti, da odkar čudovito Revalescière du Barry rabim, to je od dveh let, niti nadležnosti svoje starosti, niti teže svojih 84 let več ne čutim. Moje noge so zopet šibke postale, moj pogled je tako dober, da ne potrebujem očal; moj želodec je močen, kakor bi bil 30 let star, — s kratka, čutim se pomlajen; jaz pridigujem, spovedujem, obiskujem bolnike, potujem precej daleč peč, čutim svoj um jasen in svoj spomin očvrstlen. Prosim Vas, to izpoved objaviti, kjer in kakor hočete. Vam zelo udani

Abbé Peter Castelli,
Bach-es-Theol. in župnik v Prunetto,
okrog Mondovi.

Spričevalo št. 75.705.

Dunaj, Praterstrasse 22.
maja 1871.

Jaz sem Vam hvalo dolžen za prospeh, kate-

Tujci.

30. julija:

Evropa: Bulavec, Wang iz Novega mesta.

Pri Slonu: Pibovec iz Krope. — Luger, Eržen, Brezavšek, Jesenko iz Trsta. — Pučnik iz Kranja. — Piere iz Dunaja. — Burgstaler iz Reke. — Schmitzhauser iz Gorice. — Leskovic iz Idrije. — Juch iz Beljaka. — Hočevar iz Krškega. — Grofica Auersperg iz Polhovega gradca. — Rainer iz Novega mesta.

Pri Malici: Friedland, Spitzer iz Dunaja. — Winterhalter iz Reke. — Goldstein iz Frankobroda. — Schlich iz Zagorja. — Lerke iz Gradca.

Pri Zamoreci: Petsche iz Kočevja. — Knez, Razboršek, Grundel iz Kranja.

— Morin, Borštarnec, Mihle, Pišmoh, Bombatsch iz Litije. — Ganser iz Gradca. — Turn iz Trsta. — Kroat iz Pešte. — Križner iz Celja.

Oznanilo.

Na deželni kmetijski šoli v **Grottenhofu** je s početkom prihodnjega šolskega leta, t. j. od 1. novembra 1874 počenši več štipendij po 120 gold. in več štipendij po 100 gold. izpraznenih.

Natančneje je povedano v „Slov. Nar.“ od 24. julija t. l. (197—3)

20 dobrih tesarjev

(Zimmerleute)

dalje

kolarji (Wagner)

dobodo precej posla za dolgo časa pri podvzetništvu **Istrijske železnice v Paznu (Pisino)**, kakor v drugih blizu Pisine ležečih postajah. (203—3)

pioo in o žeganjji črevlje. Jenik je bil jako bistroumen dečko. Hlev je uredil in peč zakuril kakor stari človek. Enefa je le pomolzla, krompir pristavila, močnik usukala; ostala domača dela je preskrbel Jenik sam. Ko je pa imel svoje reči opravljene nij premišljeval nič drugega nego neumnosti, iskal čmrle, nastavljal ptičem, krotil ververice in srake, delal piščalke, stavil ribnike itd. Seveda še nij imel Enefine starosti, ali upati je bilo da se jej prisposodi. Pogledaval jo je kakor svéto, in bil bi dal dušo zanjo. O kakšnem rokodelstvu niti slišati nij hotel. Mrakotova, kateri je deček zaradi njegove čvrstosti in gibčnosti vseč bil, obljubila mu je, da ga napravi na svojem domovji za voznega hlapca, takoj ko doraste, in to si je pridrževal.

Kadar je Mrakotova hodila po svojem polji, kar je kot pridna gospodinja jako dostokrat storila, in kadar je pogledala, gredoč

po soteski, katera je njeno zemljo od Podgajskih vrtov ločila, zraven čez njih plot; vselej je na skrivaj zdihnila, da je pri tako poštenih ljudeh taka uboščina, a toliko malopridnežev ima vsega dovolj. Bila je z velicega posestva domá ter nij mogla nikoli razumeti kako je človeku mogoče živeti na tem svetu brez mnogo oralov polja in mnogo živine. Nij jih pa le z ustmi obžalovala, kakor bogatinci radi, nego jim davala kjer je mogla dobrih zaslužkov. Nekolikrat je tudi z darovi poskusila, ali s tem načinom se je pri svojih sosedih, kakor je to sama imenovala, osmodila. Nič nijso vzeli od nje, kar si nijso pošteno zaslužili. Jenik je neprenehoma na gruntu pomagal. Spomlad je zbiral gosenice in črve; ko so kosili je grabil; pri žetvi snope znašal; pri setvi živino pogajal in jesen je po strnišči gosi pasel. Enefi zopet je dajala dobrodušna žena vse šivati. Mnogo je privoščila dekletu in vsako leto

teje je bila milejša. Prizadevala si je pridobiti si njeno prijaznost, in skrbela je za njo kakor bi bila v njenih letih in njenega stanu. Z nikomer se nij pečalu le s Podgajskimi. K dedčeku je hodila po svét; Jenik jo je razveseljeval s svojimi šaljivostimi in Enefa jej je dajala tolažbo. Imela je namreč tudi selka globoko rano v srcu. Pretrpela je veliko neozdravljivo izgubo kakor Enefa, in to ju je zbliževalo. Obe sti bili mehkega srca, občutljive duše, za tega delj ste so tako dobro porazumeli. Le da je bila Enefa višjega in zlahtnejšega duha. Kmetica se je ravnala po njej, ne pa mlajša prijateljica po starejši.

„Ta dekle zna bolno dušo ozdraviti,“ je pravila z hvaležnimi solzami o Enefi, ko se je z njo kako uro pogovarjala in jo malo potolažila.

(Dalje prih.)

rega je Vaša Revalesciere pri meni napravila. Trpel sem namreč na želodnem krču, kašlju in driski, od kojega me je Vaše izvrstno zdravilo odrešilo.

L. Grosmann.

Točnejši kot meso, prihrani Revalesciere pri odraslih in pri otrocih 50krat svojo ceno za zdravila. V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalesciere-Biscuiten v pušicah á 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalesciere-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Innsbruku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birnbacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru F. Koletnik & M. Morič, v Meranu J. B. Stockhausen, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnih in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštah nakaznicah ali povzetjih.

Dunajska borza 1. avgusta.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovnih	70 gld.	30	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	74	35	"
1860 drž. posojilo	108	25	"
Akcije narodne banke	972	—	"
Kreditne akcije	237	75	"
London	110	—	"
Napol.	8	84	"
C. k. cekini	—	—	"
Srebro	103	60	"

Filijala štajerske eskomptne banke v Ljubljani.

Podpisani zavod prevzema

Denarje na obrest

pod sledečimi pogoji:

a) v giro-contu proti vložilnim in cheques-knjžicam, kjer se more vsakateri znesek od 5 gld. višje vložiti ter se do zneska 3000 gld. more vzdigniti, in sicer
s 5 % brez obznanila,
s 5 1/2 % proti 15dnevnu obznanilu
v vsakaterih zneskih;
s 6 % proti 90dnevnu obznanilu
v vsakaterih zneskih.

b) Proti kasnim pismom (Kassenscheine), glasečimi se na ime ali na prinesitelja,
s 4 1/2 % brez obznanila,
s 5 1/2 % proti 30dnevnu obznanilu.

Uloge v giro-contu proti knjžicam in rabljenim kasnim pismom uživajo obresti od 1. julija 1873 dalje.

Filijala štajerske eskomptne banke eskomptira dalje premenjave tržišča (Platzwechsel) in domicile do 150 dnij tekočega časa na Gradec, Dunaj, Trst, Celovec in druga domača tržišča, ako je tam banka ali bankna filijala, — ona preskrbuje komisijonsko nakupovanje in prodajanje vseh vrst vrednostnih papirjev in efektov kakor je kurs proti najbolj ceni proviziji, — prevzema v inkaso menjice in nakaznice za domača in tuja tržišča. (110—13)

Samostojno kreditno društvo tega zavoda daje kredite po statutnih določbah. *)

Filijala štajerske eskomptne banke v Ljubljani.

*) Izpisi iz statut kakor tudi prošni blanketi se na ustno ali pismeno zahtevanje dajo zastoj v pisarni tega zavoda.

Dunajska izložba 1873.

Edino priznana medalja tega najvišjega razreda za

Mlatilnice,

ki se dajo goniti z rokami ali s pomočjo konj,

Rezalnice.

Izglede mašine so se za gospodarstvene muzeje v Berlinu, St. Petersburgu in Petrovskoje Moskv nakupile.

Heinrich Lanz v Manheimu.

Iz te anonce se jasno vidi, da fabrika H. Lanza v Manheimu najboljše gospodarstvene mašine izdeluje, katere mašine so se tudi tukaj na Kranjskem kot izvrstne izkazale.

Te zgoraj navedene mašine, vetrnice in žitne čistilnice ima podpisani v zalogi.

V Ljubljani, 12. junija 1874.

P. Skatè.

Naturne mineralne vode
frišno natočene v vseh sortah
se dobivajo v
specerijski, materijalni, barvni, vinski, deli-
katesni in semenski prodajalnici
Petra Lassnika.

(151—9)

Oznanilo.

Podpisani se usója uljudno oznanjati, da je kupil

lekarnico „pri zlatem orlu“
v Ljubljani,

(pred črevljarskim mostom, tik judovske ulice)

in po odloku sl. c. kr. deželne vlade od 5. dne t. m., št. 4200 dobil potrebno obrtno dovoljenje.

Opiraje se na skoro 20letne izkušnje, katere sem pridobil si pri farmacevitičnem poslu v različnih kronovinah našega cesarstva, posebno poslednjih 6 let kot provisor ene najiminentnejših lekarnic **dunajskih**, drzmem se zagotavljati, da mi je moči ustreči vsaki terjatvi gospodov zdravnikov in p. n. občinstva.

V Ljubljani, 23. julija 1874.

(201—2)

Z vsem spoštovanjem

Josef Svoboda.

Za posojilnične in hranilnične zadruge.

„Narodna tiskarna“ v Ljubljani izdeluje vse za posojilnične in hranilnične zadruge potrebne tiskovine: 1. pravila, 2. zadrúžne knjžice, 3. hranilnične knjžice, 4. oglase k pristopu, 5. dolžna pisma; 6. knjige za knjigovodstvo, in sicer a) blagajnična knjiga za dohodke, b) blagajnična knjiga za stroške, c) konto za zadrúžni fond in inventar, d) konto za zadrúžne deleže, e) konto za hranilnične vklade, f) konto za posojila; 7. imenik zadrúžnikov itd.

Najnovejša slovenska politična brošura:

Slovinci in državni zbor

leta 1873—1874.

Cena 30 krajcarjev.

Na prodaj jo imajo v Ljubljani: Janez Giontini, Jurij Lercher, Ign. pl. Kleinmayr & F. Bamberg, Zeschko & Till, Otakar Klerr, „Narodna tiskarna“. — V Celovcu: J. Leon, E. Liégel. — V Mariboru: „Narodna tiskarna“. — V Trstu: F. H. Schimpf. — V Gorici: Karel Schar. — V Celji: Karel Schar. — V Ptujci: Vil. Blanke. — V Zagrebu: Leopold Hartman. (207—1)